

אופ
סקרין<https://www.offscreen.co>

מהדורה מס' 5 - זיכרון (<https://www.offscreen.co.il/category/5->)
([/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f](https://www.offscreen.co.il/category/5-/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f))

"זכור מי אתה": מה דיסני עושים לסרטים שגדלנו עליהם?

מאת דנה גרין

אצל רבות מאיתנו, סרטי האנימציה של דיסני תופסים מקום מרכזי מאוד בזיכרון. אם גדלתן בשנות ה-90, סביר שביליתן שעות על גבי שעות בצפייה חוזרת ונשנית בקלטות הוידאו של החברה. די בשלושה עיגולים ואנחנו יודעות שזה מיקי מאוס. מספיקים רק כמה צלילים ואנחנו יודעות את ההמשך – מסך בצבע תכלת, טירה מופיעה ומעליה מרחפת טינקרבל, הלוגו מופיע ואנחנו בעולם אחר, "היו היה פעם". עבור מעריצות קצת יותר רציניות זה כבר נהיה משחק: האם נזהה את השיר של דיסני תוך שנייה אחת?[1] האם נצליח לזהות את הנסיכה רק לפי העיניים?[2]

אופ סקרין

מעוות. לאחרונה יצא לי לחזור ולצפות בכמה סרטים שלא ראיתי בשנים

(Sleeping Beauty. Ben Sharpsteen, 1947) והיפיפייה הנרדמת *(Beauty and the Beast. Gary Barish, 1991)*. מפתיע עד כמה הסרטים שונים מאלה שזכרתי: הם אפלים יותר, מר. בזיכרוני הסרטים של דיסני הם אושר טהור, פנטזיה מנצנצת, אבל עם ת חדשים, ובמיוחד להגות פמיניסטית, גרמה לי לחשוב מחדש על הסרטים יקורתיות רבה מזו שחוויתי בעבר. עם כל הקסם של היפיפייה הנרדמת, ד שהיא בקושי מכירה מנשק אותה מתוך שינה?

ינו רק של הצופה הבודדת, הוא כמובן גם חברתי. בשנים האחרונות סופגת ל הערכים שמקדמים הסרטים שלה. רבים מסרטי החברה שיקפו ערכים , אך התיישנו באופן בעייתי מאוד וכיום אינם מתאימים לערכים שרבות [אמנם, וכתגובה לכך, החלה דיסני בשנים האחרונות לייצר סרטים חדשים ות וליברליות יותר, כמו **לשבור את הקרח** (*Frozen. Chris Buck and*

Jennifer Lee, 2013) **מואנה** (*Moana. Ron Clements and John Musker, 2016*) או **זוטופוליס** (<https://www.offscreen.co/>)

(Zootopia. Byron Howard and Rich Moore 2016), אך ההסתייגות שמעוררים הערכים שהציעו

הסרטים המקודמים יותר אינה נפתרת ע"י יצירת סרטים חדשים. נראה כי לדיסני חשוב לשמור גם על הרלוונטיות של הסרטים הישנים שלה. קל להבין זאת – הסרטים הישנים עדיין מניבים רווחים עצומים ממכירת צעצועים, בגדים וסחורות אחרות. על אף הבעייתיות שהם משקפים, רגשי הנוסטלגיה שהם מעוררים ברבות כל כך מאתנו רווחית מאד בעבור דיסני ולפיכך ברור מדוע החברה מעוניינת להמשיך לשמר אותה ולמצות את הפוטנציאל הכלכלי שהיא מייצרת. לכן, בשנים האחרונות אנו עדים לטרנד של התייחסות חוזרת ונשנית של דיסני לסרטים הישנים שלה, אשר שיאו הוא יצירת ה-"live action remakes", באמצעותם היא מבצעת מניפולציה בזיכרונות שלנו ומעצבת אותם מחדש בהתאם לתקופה.

מניפולציה בזיכרון שלנו. מתוך רימייק ה-live action ל-"דמבו"

חשוב לציין כי טרנד זה אינו חד גוני. דיסני מתייחסת לסרטים המוקדמים שלה בדרכים שונות ומגוונות, אותן ניתן באופן כללי לחלק לשני סוגים מרכזיים: הסוג הנוסטלגי-משחזר והסוג החתרני-מערער. במאמר זה אציג את שני הסוגים ואדון בקצרה ביתרונות והחסרונות של כל אחד

לא מזוהר בשתי אסטרטגיות מנוגדות אלא במעין ספקטרום, כאשר
אות בבירור באחד הקצוות ואחרות נמצאות במקום כלשהו באמצע.

נוסטלגי-משחזר

חזר של ההתייחסות העצמית של דיסני לסרטים המוקדמים שלה, הוא הסוג
מאפיין את דיסני באופנים שונים כבר מהשנים המוקדמות ביותר של
מתכוונת לדרכים בהם מתייחסת החברה לסרטים המוקדמים שלה במטרה
ואת תחושת הנוסטלגיה של הצופות ולא לערער עליו. במובנים מסוימים
מותג של דיסני כאמצעי בו משתמשת החברה כדי לעורר את הנוסטלגיה
ה. הרגש כלפי בובה של דמות אהובה מסרט נובע מהחיבור שלה לדמות

אופ
סקרין

ול מהלך זה נמצא במקרים בהם מבצעת דיסני שינויים מסוימים ביחס
לסרטי המקורי או מנסה למסגר אותו מחדש, אולם תוך שמירת נאמנות למקור. דוגמא לגרסה זו נמצא <https://www.offscreen.co>

בקמפיין "dream big princess" אותו השיקה דיסני לפני מספר שנים, בו מוצגות הנסיכות
המפורסמות כנשים עצמאיות וכמודלים לחיקוי עבור ילדות בנות זמננו. [4] הנסיכות הן אותן נסיכות,
תכונותיהן ואופיין תואמים את אלה שהיו להן בסרטים המקוריים, אך כעת דיסני מנסה למצב אותן
כדמויות עדכניות יותר, "פמיניסטיות" יותר. כך למשל, טוב הלב של סינדרלה, שאפיין אותה מאז
ומעולם, מודגש היום יותר מבעבר וממותג כתכונת אופי של "אישה חזקה".

נראה כי הדרך המרכזית בתקופה האחרונה, ובבירור המפורסמת ביותר, בה מנסה דיסני לשכתב את
הסרטים המקוריים שלה ולהתאימם לעידן הנוכחי היא ה-"live action remakes". בשנים האחרונות
הפיקה דיסני מעל עשרה רימייקים לסרטי האנימציה הקלאסיים שלה, ורבים עוד בדרך. כפי שנראה
בהמשך, חלק מהרימייקים מתאימים יותר לסוג הזיכרון השני, החתרני-מערער, אך רובם נצמדים
באופן הדוק לסרט המקורי מבחינה עלילתית, אודיו-ויזואלית וערכית. אמנם מבוצעים בהם פה ושם
שינויים כדי להתאים את הסרט לתקופה הנוכחית ולפורמט החדש (live action משולב אנימציה
ממוחשבת במקום סרט אנימציה מצויר), אך ניכרת זהירות של החברה לא לשנות רגעי מפתח, אשר
משוחזרים לרוב כמעט אחד לאחד כפי שהיו בסרט המקורי. כיוון שהעלילה הבסיסית והמאפיינים
המרכזיים של הדמויות אינם משתנים, גם המסרים של הסרט נשארים במידה רבה דומים למסרים
המוקדמים, אפילו אם דיסני מנסה למסגר אותם בצורה מעט שונה.

אופ סקרין

סצנות מהמלחמה האלגורית ברגרס המצוירת ובגרסה ה-live action. <https://www.offscreen.co>

אולי המקרה הקיצוני ביותר של שחזור הסרט המקורי בטכנולוגיה חדשה ללא שינויים תוכניים או ערכיים הוא גם הרימייק החדש ביותר, זה של **מלך האריות** (*The Lion King*, Jon Favreau, 2019). מדובר בשחזור כמעט אחד-לאחד של הסרט המקורי באנימציה ממוחשבת. עם זאת, מרבית הסרטים כן מבצעים מעט יותר שינויים ביחס לחומר המקור. דוגמא מייצגת נוספת לרימייק הנאמן למקור, אם כי מעט פחות קיצונית, היא הגרסה החדשה של **אלאדין** (*Aladdin*, Guy Ritchie, 2019). כמו במקרה של **מלך האריות**, גם ב**אלאדין** החדש מופיעות סצנות רבות המועתקות ישירות מהסרט המקורי. דיאלוגים מפורסמים במיוחד, כאלה שסביר שמעריצות יודעות לצטט, שוחזרו מילה במילה בסרט החדש. אלמנט זה בולט במיוחד בשירים: מרבית השירים שהופיעו בסרט המוקדם מוצגים גם בסרט החדש בעיבודים דומים מאוד למקור ובליווי כוריאוגרפיה כמעט זהה לזו שבסרט האנימציה. נראה כי לדיסני היה חשוב לשמור על כל הרגעים הזכורים במיוחד ולהשאירם כמה שיותר דומים למקור. הסרט אמנם מבצע שינויים מעט נרחבים יותר מ**מלך האריות** ביחס לחומר המקור, אולם מרבית השינויים הם תוספות של סצנות חדשות שלא הופיעו בסרט המקורי, ולכן אינן מערערות על הזיכרון המקורי אלא רק מוסיפות עליו.

התוספת הבולטת ביותר היא שיר סולו חדש של הנסיכה יסמין, בו היא שרה על כך שאינה מוכנה שישתיקו אותה. מדובר בדוגמא מייצגת במיוחד לסוג השינויים שמבצעת דיסני ברימייקים שלה: ראשית, הוספת שיר היא נפוצה מכיוון שהיא מעודדת קנייה של אלבומי פס קול ומאפשרת לחברה לזכות במועמדות לפרסים על השיר המקורי הטוב ביותר (גם בסרט בו רוב השירים מבוססים על הסרט הקודם). שנית, רבות מהתוספות ברימייקים החדשים נועדו להאיר תכונות וקווי אופי חיוביים של הדמויות, ובפרט הנסיכות, אשר התקיימו גם בסרט המקורי. כפי שהוזכר לעיל, דיסני שואפת להתמודד עם הביקורת על כך שהנסיכות שלה מגלמות ייצוגים נשיים בעייתיים, ולכן נוטה להדגיש עד כמה הנסיכות אינן כאלה, או במקרה הזה, עד כמה יסמין היא אישה חזקה ועצמאית שאינה מוכנה שישתיקו אותה. מעניין לציין שכמעט תמיד מדובר בתכונות שאפיינו את הנסיכה מלכתחילה, אשר כעת הן רק מודגשות ומועצמות (כבר בסרט המקורי הוצגה יסמין כדמות עצמאית, העומדת על שלה ואינה מסכימה שיראו בה "פרס שזוכים בו").

אופ סקרין

(<https://www.offscreen.co>)

"היפה והחיה" בגרסת האנימציה ובגרסה המצולמת של דיסני.

אלמנט נוסף שמאפיין את הרימייקים מהסוג הנוסטלגי-משחזר הוא תוספות קטנות שנועדו "לסגור" חורים עלילתיים או שאלות פתוחות מהסרט המוקדם. במקרה של **אלאדין**, דיסני תפסו שתי ציפורים במכה אחת והסבירו הן מה קרה לאמה של יסמין והן מדוע לא עזבה יסמין מעולם את הארמון קודם לאירוע המוצג בסרט: אמה נהרגה ואביה המגונן השאיר אותה כלואה בארמון כדי להגן עליה. באופן מעניין, גם **היפה והחיה** (*Beauty and the Beast*, Bill Condon, 2017) ו**סינדרלה** (*Cinderella*, Kenneth Branagh, 2015) הוסיפו סצנות המציגות את סיפור אמה של הנסיכה הראשית. נראה כי תוספות אלה הן מעין תגובה של דיסני לביקורת על כך שלרוב הנסיכות אין אמה המופיעה בסרט. בנוסף, גם שני הסרטים הללו ניסו "לפתור בעיות" מהסרטים המקוריים: **בהיפה והחיה** ענו על השאלה מדוע גם המשרתים של החיה נענשו בכישוף למרות שלא עשו דבר וב**סינדרלה** הוסיפו סצנות בהן סינדרלה והנסיך נפגשים לפני הנשף כדי להתאים מעט את הסיפור לסטנדרטים של רומנטיקה בימינו. חשוב לציין שבכל אחת מהדוגמאות הנ"ל פעלו התוספות כדי להצדיק את העלילה המקורית ולא לשנות אותה. למשל, ב**סינדרלה** הושם דגש רב על כך שאמה של סינדרלה לימדה אותה להיות טובת לב, התכונה המרכזית שאפיינה אותה גם בסרט המקורי. כך, הסרטים בסופו של דבר בעיקר מאששים את המסרים שהופיעו כבר בסרטים הקודמים.

ישנה ביקורת רבה על ניסיון זה של דיסני לשמר את הנוסטלגיה לסרטיה המוקדמים, במיוחד באמצעות ה-live action remakes. ראשית, רבות טוענות כי מדובר בסרטים ירודים אשר במקרה הטוב לא מוסיפים דבר על המקור ובמקרה הרע לא מצליחים לשחזר את הקסם והיופי של הסרט המקורי. ביקורת זו אינה רלוונטית לדיסני בלבד ומאפיינת באופן כללי דינונים על סרטים בעלי אלמנט מרכזי של נוסטלגיה. פרדריק ג'יימסון (Jameson), במאמרו המפורסם על פוסטמודרניזם, מציין כי אחד המאפיינים של פוסטמודרניזם הוא יחס נוסטלגי לעבר, כלומר, התייחסות כמעט אובססיבית לעבר שבו בזמן אינה מצליחה (או אפילו אינה מנסה) לייצג את העבר כפי שהוא. ג'יימסון קושר את הנוסטלגיה הזו לקונספט של הפסטיש, אותו הוא מציג כחיקוי סגנוני ריק מתוכן, ממש כפי שמתארים היום את הרימייקים של דיסני.^[5]

אופ סקרין

(<https://www.offscreen.co>)
ניסיון לשמר נוסטלגיה. מתוך גרסת ה-live action של "מלך האריות"

שנית, כיוון שבסופו של דבר הסרטים החדשים נצמדים באופן הדוק לסרטים המקוריים, אותם המסרים, בעייתיים או לא בעייתיים בהתאם לסרט ולדעתכן האישית עליו, נוטים להישאר ואף לקבל חיזוקים. כך למשל, הביקורות על כך שבל **מהיפה והחיה** מתאהבת בשובה שלה או על כך שסינדרלה היא דמות פאסיבית למדי שכל בעיותיה נפתרות כשהיא מכירה נסיך, רלוונטיות לרימייקים ממש כשם שהן רלוונטיות לסרטים המקוריים.

אך על אף הביקורות, המוצדקות ברובן, ברצוני להציע פרספקטיבה מעט שונה. כפי שתואר לעיל, סרטי דיסני תופסים מקום מרכזי בזיכרון הקולקטיבי שלנו. דורות על גבי דורות של ילדים וילדות גדלו על הסרטים הללו ויהיה קשה מאוד לנתק את הנוסטלגיה שנקשרה אליהם, על אף האידיאולוגיות הבעייתיות שמובעות בהם. לא סביר שבשנים הקרובות נפסיק לראות את הסרטים הללו, ושילדות יפסיקו לרצות להתחפש לסינדרלה. זה גם לא בהכרח יהיה חיובי: יש לזכור שלצד המסרים

הם יצירות אמנות מרשימות בכל קנה מידה. לכן, יש ערך לניסיון להציל פשרו לצפות בהם גם היום תוך הדגשה של הערכים החיוביים והרלוונטיים ים הבעייתיים שמשתקפים מהם.

חתרני-מערער

סני לסרטיה הקודמים מסתכמות בשחזור נוסטלגי. לעיתים, אם כי נדירות מר גלם מהסרטים המוקדמים דווקא כדי להפיק יצירות חדשות המערערות מוקדמת. דרך אחת בה דיסני עושה זאת היא ביצירה של סרטי וסדרות חד דמויות מסרטים שונים של החברה. דוגמה ליצירה כזו היא סדרת סרטי *Descendants. Kenny Ortega*, 2015), בה מתואר עולם בו חיים כל גיבורי בממלכה שנקראת ארצות הברית של אורדון וה"רעים" גורשו לאי לא. הסרטים עוקבים אחר חבורה של ילדי נבלים המוזמנים לצאת מאי הארצות הברית (https://www.offscreen.co.il/7/14) ללמודים ילדי הגיבורים. הסרטים מערערים על הדיכטומיה האופיינית לסרטי דיסני בין טובים ורעים ומנסים להציג תמונת עולם מורכבת יותר.

מעניין לציין כי פעמים רבות סרטים מסוג זה מתייחסים באופן ישיר ליצירה הקודמת וטוענים שמהו בהבנה שלנו אותה (או בזיכרון שלנו) היה שגוי. דוגמה לכך היא הסרט **מליפיסנט** (*Maleficent*). (Robert Stromberg, 2014). הסרט מספר מחדש את סיפור **היפיפייה הנרדמת** מהפרספקטיבה של מי שהייתה הרעה בסרט המקורי, מליפיסנט. הסרט נפתח ב-voice over שאומר: "בואו נספר סיפור ישן מחדש ונראה כמה טוב אתם באמת מכירים אותו". במהלך הסרט אנו לומדות שאירועים רבים מהסרט המקורי לא קרו כפי שאנחנו זוכרות אותם. מליפיסנט לא קיללה את אורורה (היפיפייה הנרדמת) כיוון שנעלבה שלא הוזמנה למסיבה, היא עשתה זאת לאחר שאביה של אורורה, סטפן, בגד באמונה ותלש ממנה את הכנפיים שלה כדי לזכות באמון המלך ובסופו של דבר לרשת אותו. לא הנסיך הוא זה שהציל את אורורה אלא מליפיסנט עצמה.

מליפיסנט הופך על ראשם את מרבית המסרים של הסרט המקורי. מסיפור על דמות נשית פאסיבית לחלוטין, המקוללת וישנה עד שנסיך מציל אותה, הופך הסרט לסיפור על נשים חזקות המצילות אחת את השנייה. [6] סרט החוגג את היופי של הגיבורה שלו (שאף מופיע בשם הסרט) – פיה ירקרק עם קרניים מאיימות. נראה כי כמעט אף אחד מהמסרים של הסרט הקודם לא מצא את דרכו לסרט החדש. עם זאת, דיסני הצליחה לשמור על אלמנט הנוסטלגיה גם בסרט כל כך שונה מהמקור. סצנות מפורסמות במיוחד, כמו סצנת הקללה של אורורה או הסצנות עם הפיות המגנות על אורורה, מופיעות באופן דומה מאוד למקור גם בסרט החדש. אלמנט זה מחזק את המסר של ה-voice over שמתחיל את הסרט: זה אותו הסיפור, רק מפרספקטיבה "נכונה".

אופ סקרין

קליפ מ"הנסיכה הנרדמת" של דיסני (https://www.offscreen.co.il/).
דיסני ומסריהם, יש סרטים שללא שינוי משמעותי יהיה מאוד קשה להפוך לרלוונטיים. **היפיפייה**

הנרדמת הוא מקרה קלאסי: הגיבורה הנשית של הסרט, זו שעל שמה הסרט קרוי, היא גיבורה פאסיבית לחלוטין, חסרת אישיות ומשעממת. בניגוד ליסמין או אפילו לסינדרלה, יש לה מעט מאוד תכונות אופי אותן ניתן להציג מחדש כחיוביות ו"פמיניסטיות".

בנוסף, גם כאשר הרימייק המערער אינו מונע מההכרח לשנות את העלילה, כמו במקרה של **היפיפייה הנרדמת**, ישנו ערך בעצם היצירה של משהו חדש. כפי שתואר לעיל, ישנה ביקורת רבה על כך שהרימייקים של דיסני פשוט משחזרים את המקור מבלי להוסיף עליו דבר, שכל מטרתם היא כלכלית ולא אמנותית. תהא אשר תהא דעתכן על איכות הסרטים מהסוג החתרני-מערער, שרובם לטעמי סובלים מבעיות רבות, לפחות דיסני לוקחת סיכון ומנסה לספק לנו סרטים חדשים ולא רק לנוח על זרי הנוסטלגיה.

ויחד עם זאת, קשה שלא להרגיש שמשוהו הולך לאיבוד בגרסאות החדשות. מליפיסנט היא אחת הנבלות הטובות והמפחידות ביותר בהיסטוריה של דיסני. להפוך אותה לדמות טובה פירושו יצירת דמות שונה לחלוטין. גם אם הדמות החדשה מוצלחת כשלעצמה, קשה שלא להרגיש שנוצר ניתוק ממה שהפך אותה לדמות כל כך מוצלחת מלכתחילה, ומכאן עולה שאלה בנוגע לטעם שבבניית הסרט החדש על אדני זה הקודם.

בניגוד לתהליך שתואר לעיל, בו מצליחים דיסני להבליט תכונות אופי שכבר היו קיימות בדמויות המקוריות ובכך לעצב אותן מחדש ובאור חיובי יותר, במקרים כמו זה של **היפיפייה הנרדמת** נדרש הסרט החדש להחליף את הסרט המקורי כדי שערכיו יתקבלו. מליפיסנט אינה יכולה להיות טובה ורעה בעת ובעונה אחת. לכן, בדרך כלל סרטים אלה אינם הופכים לקאנון (ולראייה, גם בפארקי השעשועים של דיסני וגם בסרטים וסדרות אחרים של החברה עדיין מוצגת מליפיסנט כרעה). אם המטרה הייתה להצליח לשנות את דעת הקהל על הדמויות הללו, להחליף מסרים בעייתיים במסרים חדשים, נראה כי סרטים שמתרחקים יותר מדי מהמקור מסתכנים בסופו של דבר בהחטאת המטרה.

אז איזו מהגישות עדיפה? אין לכך תשובה ברורה. צופות שונות מעוניינות בחוויות שונות – יש צופות שכל שינוי, ולו זניח, מפריע להן והורס את תחושת הנוסטלגיה (ראו את הכעס על ליהוק האלי ביילי כאריאל מ**בת הים הקטנה**, *The Little Mermaid*, בגרסת הרימייק), ואחרות שעבורן הרימייקים

קור כדי להיות לזונטיים או מעניינים. ומהה אשר ומהה דעתכן על הניסיונות
 ים המוקדמים שלה מחדש, דבר חיובי אחד בטוח עולה מהם: הם מעודדים
 קוריים שאנחנו כל כך אוהבות. המלצה שלי: חזרו לצפות בהם.

Aladdin. Guy Ritchie. Walt Disney Pictures, Rideback, 2019.

Aladdin. Ron Clements and John Musker. Walt Disney Pictures, 1992.

Alice in Wonderland. Tim Burton. Walt Disney Pictures, Roth Films, Company, Team Todd. 2010.

(<https://www.offscreen.co>).

Beauty and the Beast. Bill Condon. Walt Disney Studios, Motion Pictures. 2017.

Cinderella. Kenneth Branagh. Walt Disney Pictures, Genre Films, Allison Shearmur Productions, Beagle Pug Films. 2015.

Descendants. Kenny Ortega. Disney Channel. 2015.

Dumbo. Ben Sharpsteen. Walt Disney Productions, 1941.

Frozen. Chris Buck and Jennifer Lee. Walt Disney Productions, 2013.

Maleficent. Robert Stromberg. Walt Disney Pictures, Roth Films. 2014.

Moana. Ron Clements and John Musker. Walt Disney Productions, 2016.

Sleeping Beauty. Clyde Geronimi. Walt Disney Productions, 1959.

Song of the South. Harve Foster and Wilfred Jackson. Walt Disney Productions. 1946.

The Lion King, Jon Favreau. Walt Disney Pictures, Fairview Entertainment. 2019

Zootopia. Byron Howard and Rich Moore, Walt Disney Pictures, 2016.

[1] כפי שניתן לראות בסרטון זה: <https://www.youtube.com/watch?v=YRvm-y43-Jw>
 ((<https://www.youtube.com/watch?v=YRvm-y43-Jw>

[2] כפי שניתן לראות בחידון זה: <https://www.buzzfeed.com/luisdelvalle/disney-queens-of-the-smize>
 (the-smize (<https://www.buzzfeed.com/luisdelvalle/disney-queens-of-the-smize>

[3] דוגמה מרשימה במיוחד לכך היא **שירת הדרום** (*Song of the South*. Harve Foster and Wilfred Jackson, 1946), סרט שדיסני גנזו כמעט לחלוטין בשל מסריו הגזעניים.

מבאתר החברה: <https://partners.disney.com/dream-big-princess->

(photo-campaign (<https://partners.disney.com/dream-big-pr>

ט-מודרניזם, או ההיגיון התרבותי של הקפיטליזם המאוחר. 2002. עמ'

סרט החדש מצילה מליפיסנט את אורורה מקללת השונה שהיא עצמה
מצילה את מליפיסנט כשהמלך סטפן תוקף אותה.

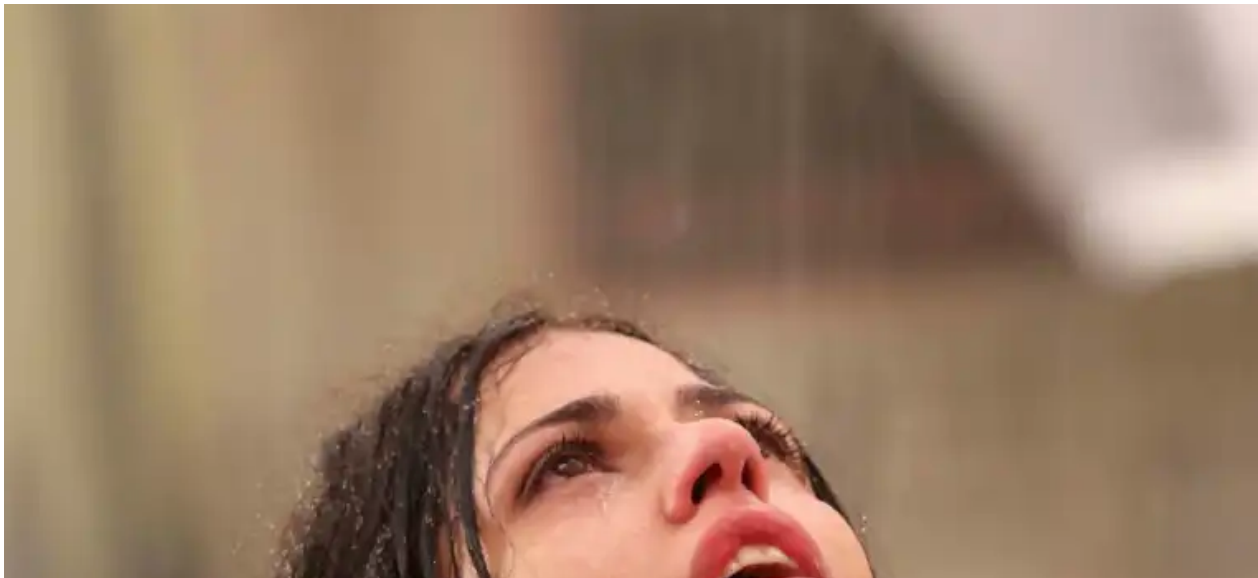
שתפו את המאמר

אופ
סקרין

(<https://www.offscreen.co>).

עוד מאמרים

<https://www.offscreen.co.il/5->

(/d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/wallach

זיכרון דמותה של יונה וולך בקולנוע ובטלוויזיה

<https://www.offscreen.co.il/5->

(/d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/wallach

אורי תור

(/https://www.offscreen.co.il/5-%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/solaris

אישי, לאומי וקולנועי בסרט "טאבו" של מיגל גומש
<https://www.offscreen.co.il/5->
 (/ %d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/solaris
 ערן אלטר

אופ סקרין

(https://www.offscreen.co.

<https://www.offscreen.co.il/5->

(/ %d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/solaris

בחזרה ל"סולאריס": על זמן וזיכרון בעיבודים הקולנועיים לספרו של סטניסלב
 לם
<https://www.offscreen.co.il/5->
 (/ %d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/solaris
 גדי רימר

<https://www.offscreen.co.il/5->

[\(/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/memento](https://www.offscreen.co.il/5-/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/memento)

השיכחה: זהות, פילוסופיה והטלת ספק ב"ממנטו"

<https://www.offscreen.co.il/5->

[%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/](https://www.offscreen.co.il/5-/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/)

[\(/descartes](https://www.offscreen.co.il/5-/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/(/descartes)

יובל פרנס-מדר

אופ
סקרין

<https://www.offscreen.co>

<https://www.offscreen.co.il/5-/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/agnes->

[\(/varda](https://www.offscreen.co.il/5-/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/agnes-)

לזכרה של אנייס ורדה: ייצוגים של זכרון בסרטיה

<https://www.offscreen.co.il/5->

[\(/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/agnes-vara](https://www.offscreen.co.il/5-/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/agnes-vara)

גולי דולב השילוני

<https://www.offscreen.co.il/5->

[\(/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/foxtrot](https://www.offscreen.co.il/5-/%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/foxtrot)

<https://www.offscreen.co.il/5-%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/eitan->
 (/d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/eitan-)

נועה דולברג

אופ
סקרין

(<https://www.offscreen.co.il/5-%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/eitan->)

<https://www.offscreen.co.il/5-%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/eitan->
 (/green)

על פצעים וזיכרונות – ניתוח גיבורי סרטיו של איתן גרין

<https://www.offscreen.co.il/5-%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/eitan-green>

(/d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/eitan-green)

גיא יעקב המל

<https://www.offscreen.co.il/5-%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/once->
 (/upon-a-time-in-america)

היה רע לתפארת: על "היו זמנים באמריקה" של סרג'יו ליאונה

<https://www.offscreen.co.il/5-%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/once-upon-a-time-in->

%d7%96%d7%99%d7%9b%d7%a8%d7%95%d7%9f/once-upon-a-time-in-
 (/america)

שני קיניסו

אופ סקרין - כתב עת לקולנוע

f לעדכונים בפייסבוק
(/https://www.facebook.com/offscreen.co

offscreenmag@gmail.com

(https://www.offscreen.co.

אופ
סקרין